

32 Mijn IJsselmeer.

Intro:

Er is iets wat hem zorgen baart
Hij zou 't voor geen goud willen ruilen.
Zijn water wordt straks Markerwaard
En hij voelt dat hij bijna moet huilen
Met een traan op zijn oude gezicht,
kijkt hij machteloos over zijn zee.
Met een blik op een botter gericht,
vaart hij dan in gedachten weer mee.

Refrein:

Mijn IJsselmeer, mijn Zuiderzee van weleer.
Mijn IJsselmeer, vaak ben je rustig, soms ga je tekeer.
Mijn IJsselmeer, je gaf veel maar soms nam je meer.
Mijn IJsselmeer, straks gaat er geen schip maar verkeer.

Hij ziet weer zijn vader aan 't roer.
Hij weet nog hoe hard het kan waaien
en steeds stond zijn jongere broer,
met moeder hem dan uit zwaaien.
Al was dan de vangst ook wat slecht,
dan die dacht ie misschien lukt het morgen.
Van de zee werd geen kwaad woord gezegd,
op 't water vergat hij zijn zorgen.

refrein:

Hij staart in een waas voor zich uit.
Hij zit met zijn handen gevouwen.
Kent ied're golf, elk geluid,
hij is van die plas veel gaan houwen.
Dan bidt hij heel zacht: "lieve Heer,
laat dit stukkie toch alsjeblieft blijven.
Er zijn polders genoeg in dit meer,
mag er ook nog een zeilscheepje drijven?"

refrein: 2x